

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕΙΣ

Στο περασμένο φύλλο δημοσιεύσαμε τα συμπεράσματα της επιτροπής της Κ.Τ.Ε. έπειτα από την έρευνα που έκαμε στην Έγγυς και Άπω Ανατολή για το ζήτημα της σωματεμπορίας. Σήμερα δημοσιεύουμε τον επίλογο του πολύκροτου βιβλίου του Γάλλου Άλμπερ Λόνιτς, που γράφηκε στα 1928. Το βιβλίο αυτό αποτελεί ένα είδος ρεπορτάζ από τα κέντρα της σωματεμπορίας και το περιβάλλον των σωματεμπόρων και διαπνέεται από την αρχή ως το τέλος από μια πικρή σάτυρα για την υποκρισία της σημερινής κοινωνίας. 'Ο επίλογος είναι ένα μαστίγιο τσουχτερό για όσους πιστεύουν ότι το κακό θεραπεύεται με το να μην το βλέπομε ή να κάνομε πως δεν το βλέπομε.

* *

Δεν ένόμισα πως μπορούσα να κοιμηθώ «έν ειρήνη» πάνω στο γλυκό κρεβάτι του νόμου.

Σκέφθηκα πως θάταν προτιμότερο να δανείσω τη φωνή μου, εσο αδύναμη κι αν είναι, σ' αυτούς που δεν έχουν πια δικαίωμα να μιλήσουν.

Πρόκειται σήμερα για ένα παλιό ζήτημα, που προκαλεί πιδ συχνά το χαμόγελο από τη φρίκη.

Και το χαμόγελο αυτό δε θάπρεπε να υπάρχει. Στή βάση της πορνείας υπάρχει ή πείνα.

Ούτε μια στιγμή δεν πρέπει να παύσομε να το έχουμε όπ' εψη μας αυτό.

"Αν δεν υπήρχε ή πείνα, θά υπήρχαν ως τόσο γυναίκες για πούλημα. Πάντοτε θά υπάρχουν γυναίκες που θά πουλιούνται, εσο θά υπάρχουν άντρες να τις αγοράζουν. Και θά δούμε το τέλος του κόσμου πριν δούμε το τέλος του ήμίκοσμου. Μονάχα πως θά ήταν αδύνατο τοις εκατό λιγώτερες.

Δεν θά ήταν παρά αυτές που το θέλουν. Γιατί τώρα είναι και κείνες που το υπομένουν.

"Από χρόνια ή Κ.Τ.Ε. κάνει κρυφά μια πλατιά έρευνα πάνω στο εμπόριο της λευκής σάρκας.

"Εστειλε αντιπροσώπους της στην Άπω Ανατολή, στον Καναδά, στην Νότιο Αμερική, στην Έγγυς Ανατολή. Οι αντιπρόσωποι αυτοί καλά σεργιάνισαν.

Κατάπαιαν τη σκόνη, αν όχι των δρόμων, τουλάχιστον των διαφόρων φακέλων και έγγραφων.

Γύρεψαν την αλήθεια μέσα στους φακέλους.

Γιατί ήταν άνθρωποι πολύ σοβαροί για να τη γυρέψουν άλλοι.

Γι αυτό τη γύρεψαν εκεί που δε βρίσκεται.

Τά έγγραφα ποτέ δε συνταχθήκανε για να καταπολεμήσουν τη σωματεμπορία, αλλά για να απολλάξουν από την ευθύνη τους υπαλλήλους, που ταχθήκανε για να την καταπολεμήσουν.

Οι αντιπρόσωποι της Κ.Τ.Ε. θέλουν να οργανώσουν την ήθικη πάνω στη γης. Τους χαιρετώ μ' ένα χαμόγελο.

Ξέρω τί πραγματικά λένε ήθικη οι κύριοι αυτοί.

"Ηθικη γι αυτούς είναι ή κακοήθεια που δε φαίνεται.

Κράτη σαν τις Ένωμένες Πολιτείες, με πρωτόγονη νοστορία, καθαρίζουν την πρόσψη και μαζεύουν τις ακαθαρσίες μέσα. Καλύτερα γι' αυτούς, αφού τους φτάνει ή εμφάνιση.

"Εμείς ξεπεράσαμε αυτό το στάδιο.

"Ο άνθρωπος σεβασμός δεν μπορεί πια να μάς οδηγήσει.

Και οι ταχυδακτυλουργοί οι ίδιοι ξέρουν πολύ καλά πως δεν εξαφανίζουεν ένα αντικείμενο ρίχοντάς απάνω του ένα πέπλο.

"Όλοι γνωρίσαμε τις χώρες με την επίσημη ήθικη.

Τί ωραία φάρσα!

"Αν σταματήσει ριζικά ή καλλιέργεια της παπαρούνας, θά καταργηθή το όπιο. Μπορεί να ισχυριστή κανεις πως το μέσον αυτό είναι άλαθευτο ή τουλάχιστον πως ή αρχή του είναι απρόσβλητη.

Οι ήθικοί του πλανήτη μας ενεργοούν σαν νάταν και ή γυναίκα φυτό. Εργάζονται για την κατάργηση της καλλιέργειας του γυναικείου φύλου. Κυνηγοούν, όχι τις αϊτίες που κάνουν τη γυναίκα δυστυχισμένη, αλλά τη γυναίκα την ίδια. Πλένουν απ' έδω, σκουπίζουν απ' εκεί. Και πάνε να κοιμηθούεν. Την άλλη μέρα άποροούν πολύ που ξαναβρίσκουν γυναίκες στα πεζοδρόμια. 'Ορισμένως είναι άσσοι.

"Η αλήθεια είναι πως ή Κ.Τ.Ε. δε φ.δχται πάντα πως χάνει τον καιρό της.

Στο βιβλίο μου σας έδειξα το εμπόριο της λευκής σάρκας. Τους άντρες που ζούεν απ' αυτό και τις γυναίκες που δεν πεθαίνουεν γι' αυτό.

"Ως τά σήμερα δε θέλησαν να δοούν παρά τις έξαιρητικές περιπτώσεις.

Τό μυθιστόρημα.

Τό μυθιστόρημα της άπατημένης κοπέλας, που εί-

να: μιὰ δημοφιλῆ ἱστορία γιὰ νὰ κλαῖνε οἱ μαμάδες, μιὰ μόνο μιὰ ἱστορία.

Ἡ κοπέλα ποῦ δὲ θέλει, ξέρε; ποῦ νὰ ἀποταθεῖ.

Ἄς κοιτάξομε πῶς βαθιά.

Δὲ θὰ βροῦμε τὸ μυθιστόρημα, ἀλλὰ τὸ δράμα.

Τὸ δράμα τῶν μικρῶν Πολωνίδων.

Καὶ τῶν μικρῶν Γαλλίδων.

(Θάπρεπε νὰ προσθέσει ὁ συγγραφεὺς καὶ τὶς δικές μας μικρὲς προσφυγοπούλες).

Αὐτὲς σκύδουν τὸ κεφάλι. Ξέρουν τὸ δρόμο ποῦ παίρνουν. Ἀκολουθοῦνε τὸν ἄντρα τοῦ ἐπαγγέλματος, ἔπως ὁ ἄρρωστος τὸ χειρουργό του. Ὁ χειρουργὸς θὰ τὸν πονέσει, μιὰ θὰ τὸν σώσει.

Ἴσως!

Τὸ δράμα τῆς φτώχειας τῆς γυναίκας!

Ὁ προαγωγὸς δὲ δημιουργεῖ. Ἐκμεταλλεῦται μόνο ὅ,τι βρίσκει. Ἄν δὲν εὑρίσκει αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα, δὲ θὰ τὸ πουλοῦσε. Μόνο ποῦ ξέρε; ποιὸς τὸ κατασκευάζει. Ξέρε; τὸ ἐργαστάσιο ἀπὸ τὸ ἔργο βγαίνει αὐτὴ ἢ πρώτη ὕλη, τὸ μεγάλο ἐργαστάσιο: Ἡ Φτώχεια. Εἶναι πάντα πῶς εὐκόλο νὰ τὰ βάζει κανεὶς μὲ ἀπατηλὰ φαινόμενα.

Ὅταν μιλοῦν γιὰ τὴν σωματεμπορία λένε: «Ἄχ! αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ποῦ παρασύρουν αὐτὲς τὶς γυναῖκες!»

Κανεὶς δὲ φωνάζει:

«Ἄχ! αὐτὴ ἢ φτώχεια, ποῦ σπρώχνει αὐτὲς τὶς γυναῖκες νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ἄνδρες!»

Ἡ φτώχεια εἶναι σὰν ὄλα τὰ Κράτη. Μόνο αὐτοὶ ποῦ τὴν κατοικοῦν τὴ γνωρίζουν. Οἱ ἄλλοι οὔτε κἀν τὴ σκέπτονται. Καὶ ἂν καμμιά φορὰ μιλήσουν γι αὐτὴν, μιλοῦν σὰν γιὰ ἕνα τόπο ποῦ ποτὲ τοὺς δὲν τὸν εἶδαν, δηλαδὴ λένε ἀνοησίες.

Αὐτὲς ποῦ πάντα εἶναι χορτάτες κι ἔχουνε μιὰ στέγη, θάπρεπε νὰ ράψουν τὰ χεῖλια τοὺς καλύτερα, παρὰ νὰ διηγούνται τί θὰ ἔκαναν ἢ τί δὲ θὰ ἔκαναν, ἂν βρισκόταν στὴν ἀνάγκη.

Εἶναι σὰν τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους ποῦ μιλάνε γιὰ τὸν πόλεμο, χωρὶς νὰ χόρουνε κανεὶ στρατιῶτες. Δὲ ζητῶ νέους καλῶν οἰκογενειῶν γιὰ νὰ σώσουν τὶς παραστρατημένους κοπέλες. Ἐναν κύριον Τολστόι.

Λέω πὼς οὐδὲν στίς ἑκατὸ ἀπὸ τὶς μικρὲς Γαλλιδούλες ποῦ ξεκινοῦν γιὰ νὰ παρηγορήσουν τοὺς ἄνδρες στὸν κόσμον ὄλο, ὀδηγοῦνται σκυτό ἀπὸ τὴν ἀνάγκη.

Θὰ μοῦ πῆτε πὼς γελιέμαι καὶ πὼς πηγαίνουν ἀπὸ τεμπελιά.

Καλά.

Τότε (λέγει μιὰ κυρὰ) πὼς γίνεται καὶ δὲ βρίσκω μεροκαματιάρισσα νὰ μοῦ δουλέψει;

Γίνεται, κυρία μου, γιὰ τὴν μέρα ποῦ θὰ τὴ χρειασθῆτε δὲ σκεφθήκατε νὰ τὸ τηλεφωνήσετε στὴ μικρὴ ἄγνωστη, ποῦ ἄλλωστε δὲν ἔχει τηλέφωνο.

Γίνεται ἐπίσης, γιὰ τὴν ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ περιμένετε, χωρὶς νὰ πεθάνετε, ὀχτὼ μέρες μιὰ μεροκαματιάρισσα, μιὰ ἐκεῖνη δὲν μπορεῖ νὰ μείνει ὀχτὼ μέρες χωρὶς νὰ φάει.

Γίνεται, γιὰ τὴν μιλεῖτε ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ἀσφάλειάς σας, ἀλλὰ οἱ ἀδερφοῦλες μας πέσανε ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ἀπόγνωσῆς τους.

Ἡ τεμπελιά; Μάλιστα! Ἀποτελεῖ τὸ δεύτερο μέρος, τὸ εἴκοσι τὰ ἑκατό!

Οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κ.Τ.Ε. ποῦ πῆγαν περίπατο γιὰ τὸ χατήρι τῆς σωματεμπορίας...

Καὶ σεῖς;

Καὶ γὼ ἐπίσης.

... Θὰ συμπεράνουν ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς, καὶ θὰ μιλήσουν ἀπὸ καθέδρας, γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ γίνεῖ καὶ τί νὰ μὴ γίνεῖ, γιὰ τὸ καλὸ καὶ γιὰ τὸ κακὸ.

Θὰ μιλήσουν, γιὰ ὅ,τι φαίνεται.

Τὸ πῶς σκανδαλώδες, ἀκοῦτε, δὲν εἶναι πὼς τὸ κακὸ ὑπάρχει, μὴ πὼς φαίνεται!

Θὰ ποῦνε:

Ἐπιβλέψετε τὰ βαπόρια. Φυλακίσετε τοὺς προαγωγούς.

Κι ὕστερα: Ὅλα αὐτὰ ξαναγινήκανε.

Θὰ ποῦνε:

Κλείσετε τὰ βρωμόσπιτα.

Καὶ τὰ πεζοδρόμια, κύριοι;

Χωρὶς πεζοδρόμια, δὲ θὰ ὑπάρχουν κορίτσια πεζοδρομίων!

Νὰ μιὰ ἴδεα, ἐλπίζω!

Στὸ καλὸ ἢ ὠραία ἠθικὴ.

Δὲν εἶναι τὰ σπῆτια, οἱ προαγωγοί, οἱ ἀνεμόμυλοι ποῦ πρέπει νὰ καταπολεμηθοῦν.

Δὲν πρόκειται νὰ σβύσομε τὰ φανάρια!

Ἀπεναντίας πρέπει νὰ δοῦμε καθαρά.

Οἱ κοπέλλες, ποῦ ἀπὸ ἐνοσιχτο κατατάσσονται στὴ στρατιὰ αὐτὴ, θὰ τὸ κάνουν πάντα ὅ,τι καὶ νὰ κάνετε.

Μὰ οἱ ἄλλες;

Ὅσο ὑπάρχει ἀνεργία, ὅσο ὑπάρχουν νέα κορίτσια, ποῦ πεινοῦν καὶ κρυώνουν, ὅσο δὲ θὰ ξέρουν ποῦ νὰ χτυπήσουν γιὰ νὰ κοιμηθοῦν, ὅσο ἢ γυναῖκα δὲ θὰ κερδίζει ἀρκετὰ γιὰ νὰ χεῖ τὸ δικαίωμα (κοιτᾶτε ὡς ποῦ πάει ἢ ἀπαίτησή τους!) νὰ φορῆ ἕνα ζεστὸ παλτὸ τὸ χειμῶνα.

Νὰ θρέψει καμμιά φορὰ τοὺς δικούς της καὶ τὸ παιδί της, ὅσο θὰ φάνομε τὸν προαγωγὸ νὰ πέρνει τὴ θέση μας καὶ νὰ τῆς προσφέρει ἕνα πιάτο σούπα.

Κάψετε τὰ σπῆτια, ἀφορίσατε τὴ στάχτη τους.

Δὲ θὰ κάνετε] παρὰ μιὰ πυρκαϊὰ καὶ μιὰ ὠραία χειρονομία.

Οἱ ὑπεύθυνοι θαμάστε μεῖς καὶ τὴν εὐθὺνη δὲν τὴν ξεφορτωνόμαστε,

Μετάφρ. Φ. Η.